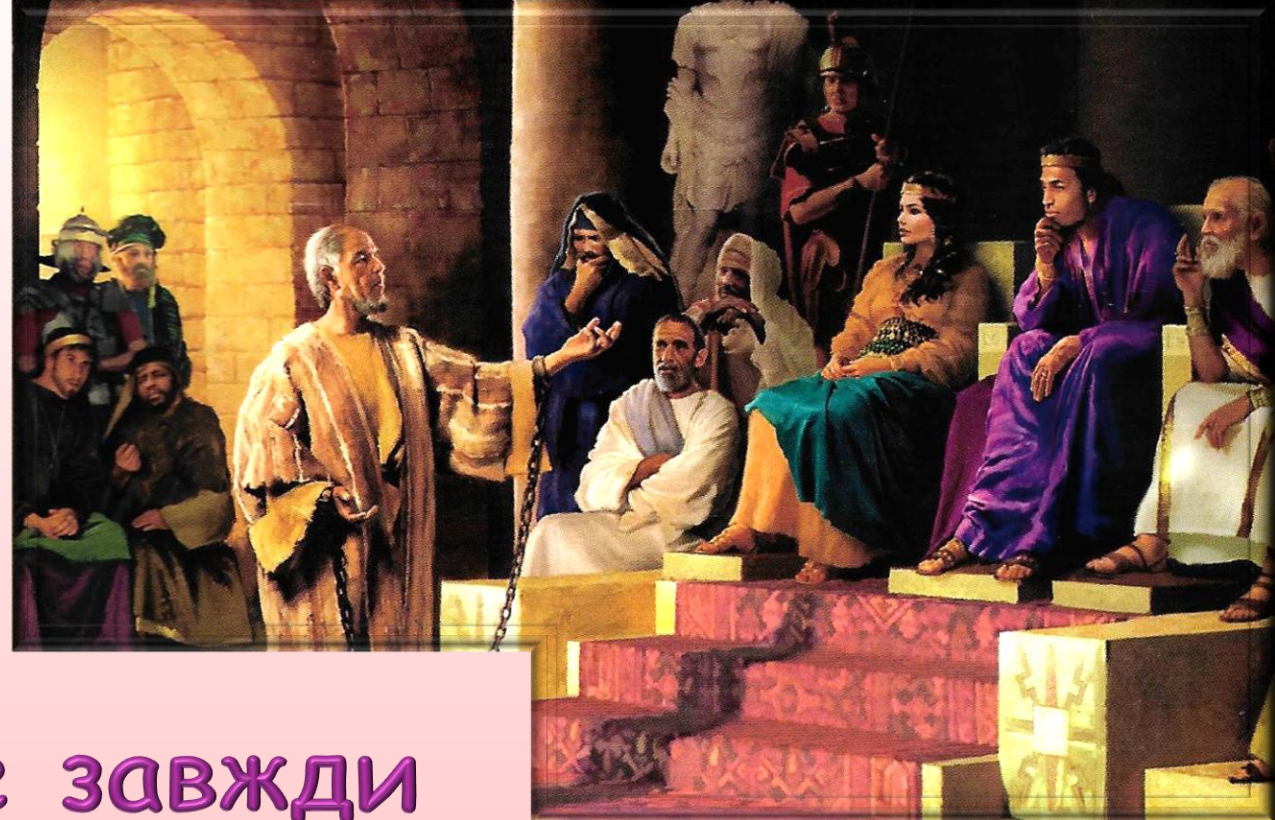

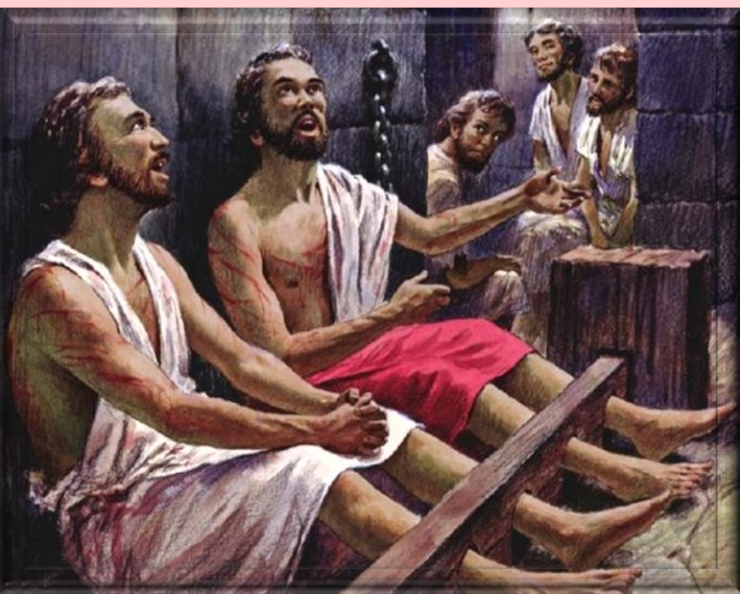
**ПЕРЕСЛІДУВАНІ,
АЛЕ НЕ
ЗАЛИШЕНІ**

Урок 1 за 3 січня 2026

«Радійте завжди
в Господі! І ще
раз кажу:
радійте!»

Филип'ян 4:4

Протягом свого служіння Павло прагнув представити всім, хто його слухатиме, єдиного, хто здатний об'єднати Небо і Землю: Ісуса Христа, Спасителя.

Пишучи свої послання до филип'ян і колосян, він робив усе можливе, щоб наблизити церкву до Небес, а християн — один до одного.

Роблячи це, він показав нам, як Божа церква сьогодні може об'єднатися з Небесами, щоб виконати на Землі Доручення, яке довірив нам Ісус.

Автор послань:

Павло ув'язнений.

Посол у кайданах.

Адресати:

Павло у Филипах.

Павло і Колоси.

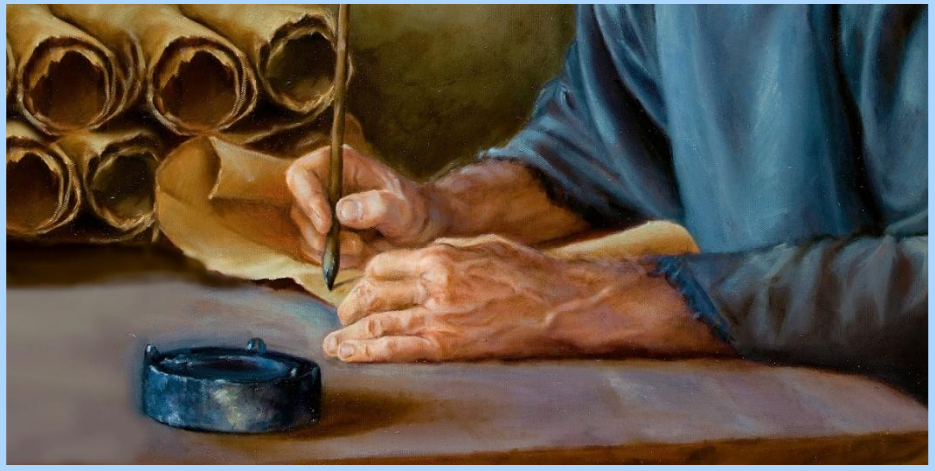
Церкви у Филипах і Колосах.

**АВТОР
ПОСЛАНЬ**

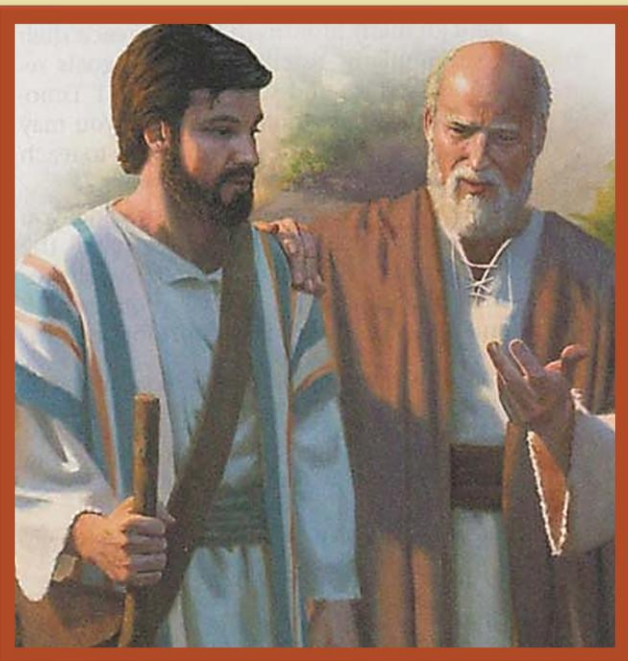

ПАВЛО УВ'ЯЗНЕНИЙ

“Павло, в'язень Ісуса Христа, та брат наш Тимофій, Філимону, нашому улюбленому співробітнику”
(Філимона 1:1)

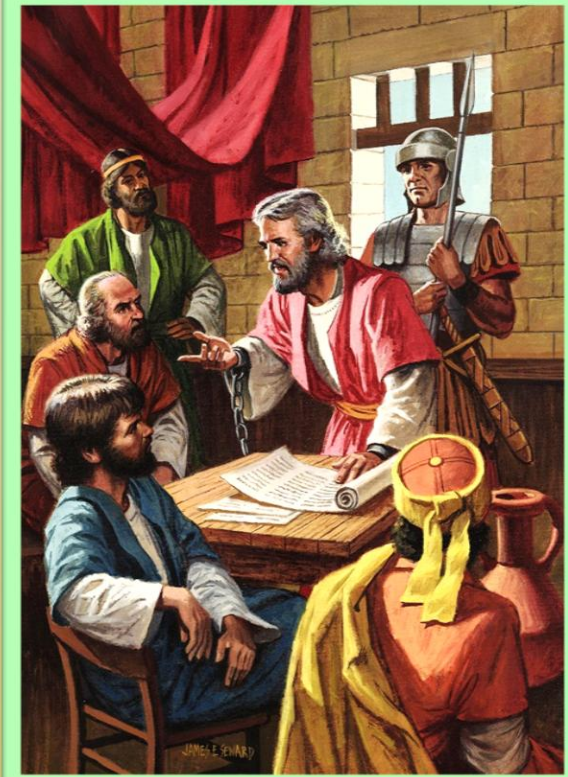
Під час свого першого ув'язнення в Римі – між 60 і 62 роками н. е. – Павло написав щонайменше п'ять послань: до ефесян, до филип'ян, до колосян, до Філимона та до церкви Лаодикії (яке до нас не дійшло).

Оскільки проти нього не було жодних серйозних звинувачень, йому дозволили жити в орендованому будинку, який завжди охороняв римський солдат (Дії 28:16). Це дозволило йому продовжувати проповідувати Євангеліє навіть самій преторіанській гвардії (Филип'ян 1:13).

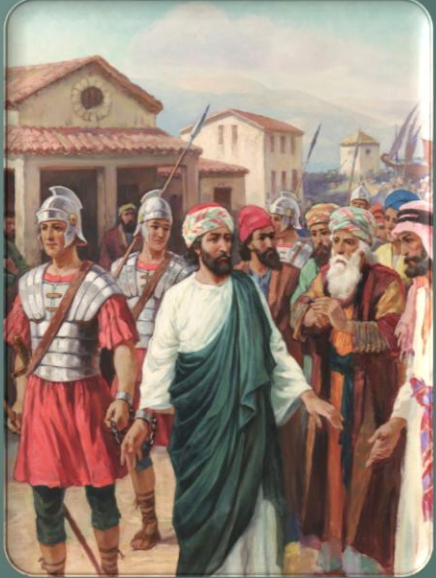
Досліджуючи послання, ми бачимо, що Павло мав багато спільників (Кол. 4:7-14; Флм. 23-24). Він також контактував з домом кесаря (Фл. 4:22).

Павло сподівався на швидке звільнення (Флм. 22), але цієї надії він більше не мав під час свого другого ув'язнення (2 Тим. 4:6).

ПОСОЛ У КАЙДАНАХ

“для якого я посол у кайданах, щоб сміливо говорити про Нього, як мені належить говорити.”
(Ефесян 6:20)

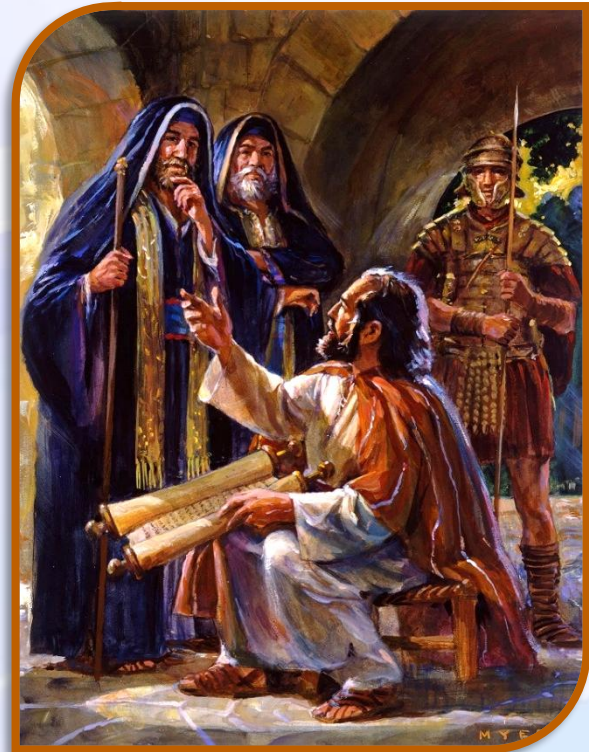

З того моменту, як він вирішив бути послом Христа, життя Павла було нелегким (2 Кор. 6:4-5).

Біблія згадує лише три ув'язнення Павла перед тим, як його відвели до Риму: у Филипах (Дії 16:22-24); в Єрусалимі (Дії 23:10); та в Кесарії (Дії 23:33-35). Але, безсумнівно, їх було ще кілька (2 Коринтян 11:23).

У всіх цих труднощах Павло ніколи не вважав себе безпорадним (2 Кор. 4:7-9). Не маючи змоги вільно проповідувати, він став «послом у кайданах» (Еф. 6:20).

Ставлення Павла вчить нас, що коли ми зазнаємо труднощів через проповідь Євангелія, ми повинні повністю довіряти Богові; завжди пам'ятати Його Слово (2 Тим. 2:15); та триматися Святого Духа, Утішителя, який дає нам силу та мужність (Зах. 4:6).

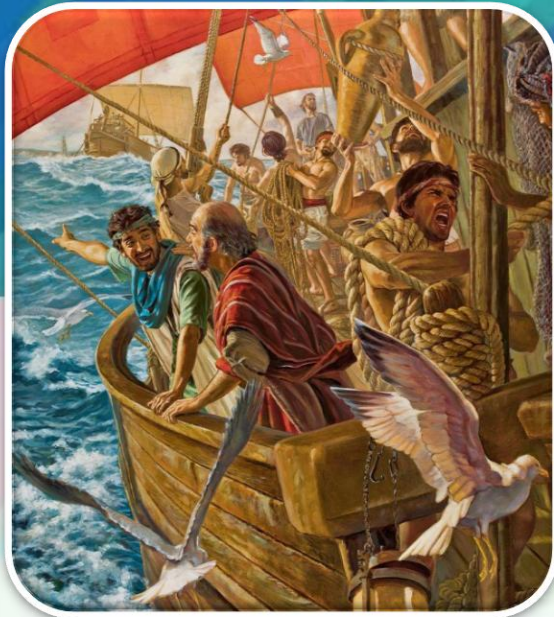
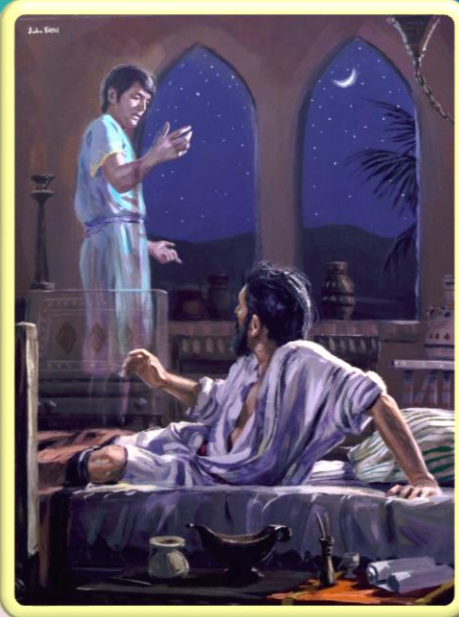

АДРЕСАТИ

«Апостол Павло відчував глибоку відповідальність за тих, хто навертався завдяки його праці. Перед усім іншим він прагнув, щоб вони були вірними, «щоб я міг хвалитися в день Христа, — говорив він, — що я не даремно біг і не даремно працював». Філіп'ян 2:6. Він тремтів за результат свого служіння. Він відчував, що навіть його власне спасіння може бути в небезпеці, якщо він не виконає свій обов'язок, а церква не буде співпрацювати з ним у справі спасіння душ».

Е. Г. У. (Діяння апостолів, стор. 168)

ПАВЛО У ФИЛИПАХ

«І Павлу було видіння вночі: один македонець стояв перед ним, благаючи його та кажучи: «Прийди до Македонії та допоможи нам!» (Дії 16:9)

Під час своєї другої місіонерської подорожі плани Павла змінилися. Святий Дух керував його кроками (Дії 16:6-12):

- 1 Павло вирушив до Фрігії (6а)
- 2 Він не міг проповідувати там чи в Галатії (6б)
- 3 Він прибув до Мисії (7а)
- 4 Він намагався потрапити до Віфінії, але не зміг (7б)
- 5 Він пішов до Троади, де мав видіння (8-10)
- 6 Він відплив до Самотракії (11а)
- 7 Звідти до Неаполіса (11б)
- 8 Зрештою, він прибув до Филипів (12)

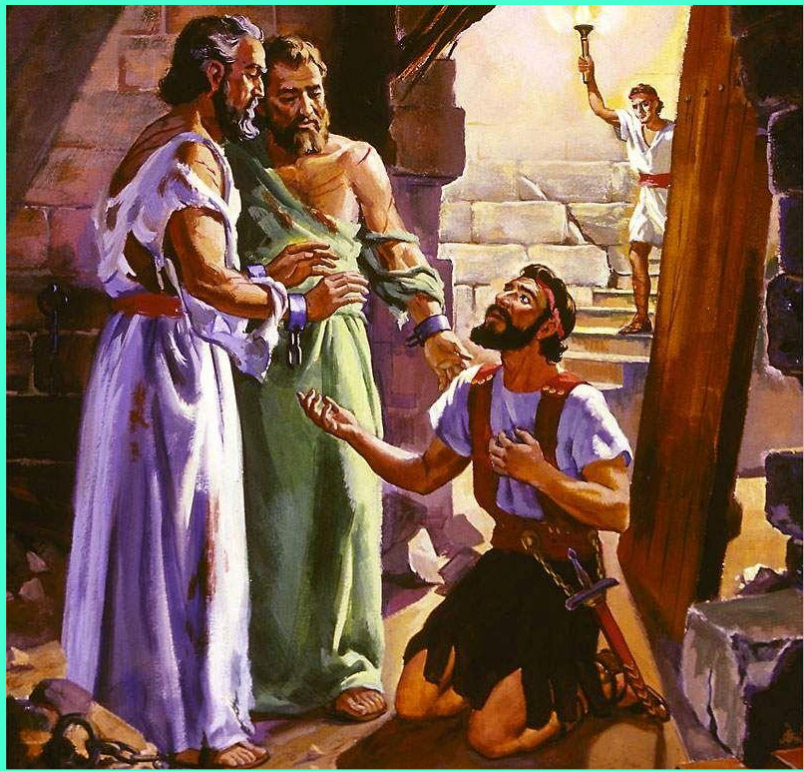
Филипи були місцем, обраним Святим Духом для початку проповіді Євангелія в Європі. Як повноцінне римське місто, филипійці були звільнені від сплати податків і мали римське громадянство за народженням.

ПАВЛО У ФИЛИПАХ.

«І Павлу було видіння вночі: один македонець стояв перед ним, благаючи його та кажучи: «Прийди до Македонії та допоможи нам!» (Дії 16:9)

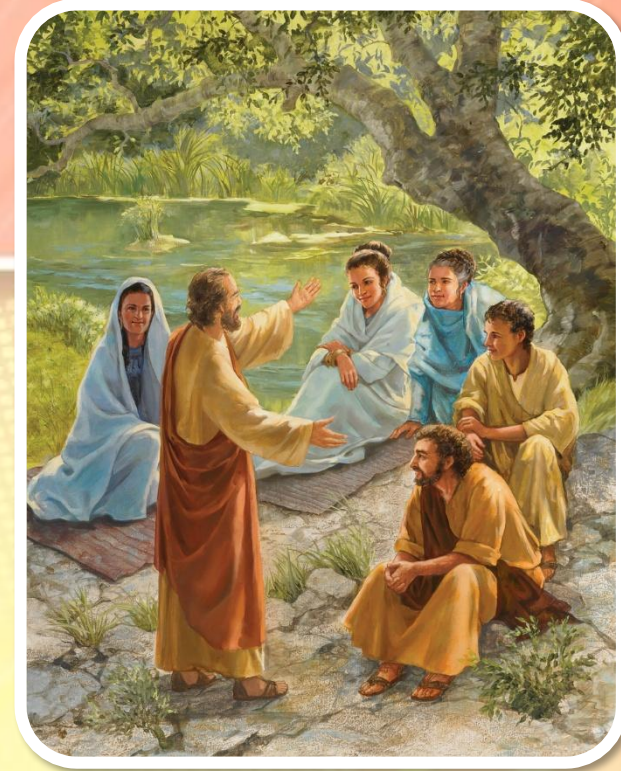
Звичаєм Павла після прибуття в нове місто було відвідування синагоги. Але у Филипах синагоги не було! У суботу вони знайшли місце для поклоніння і там проповідували зібраним жінкам (Дії 16:13).

З цієї зустрічі народилася перша європейська новонавернена: Лідія. Вона була охрещена разом з усією своєю родиною (Дії 16:14-15).

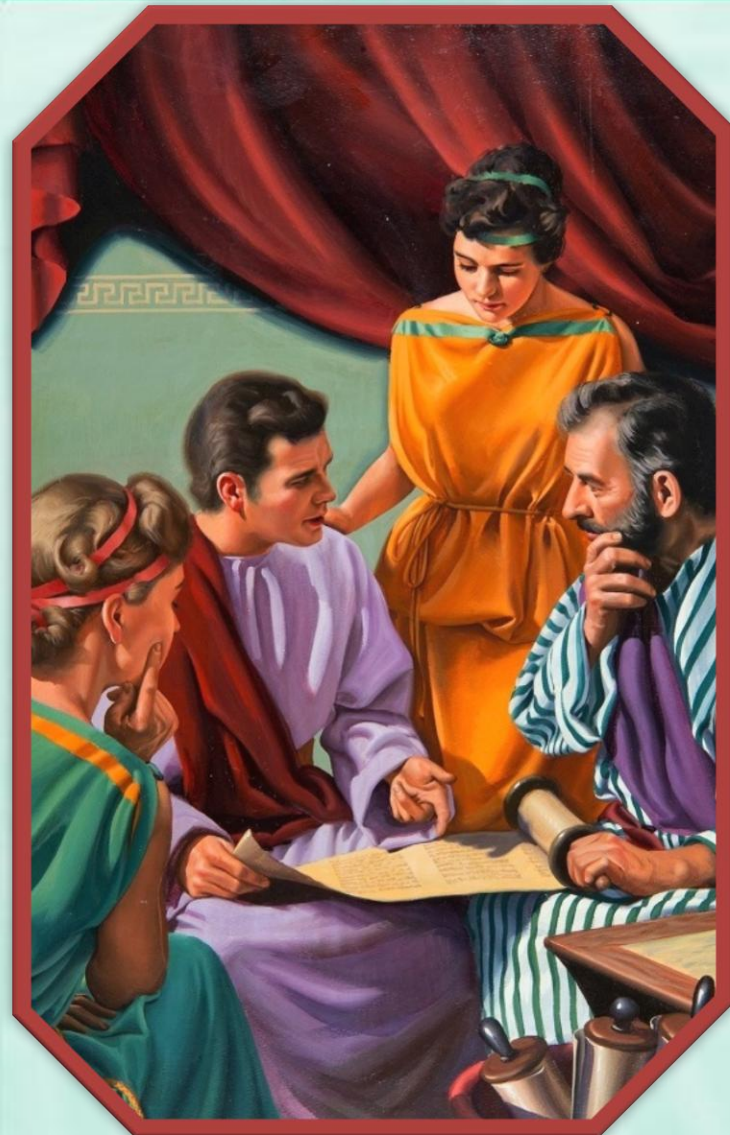
Але ворог не залишався склавши руки. Він спонукав ворожку заплутати розуми людей, вдаючи, що підтримує Павла (Дії 16:16-17). Коли дівчину звільнили, у Павла та Сили почалися проблеми (Дії 16:18-24).

Результат: навернення тюремного наглядача та його родини (Дії 16:25-33). Немає сумніву, що Євангеліє увійшло до Європи силою та керівництвом Святого Духа.

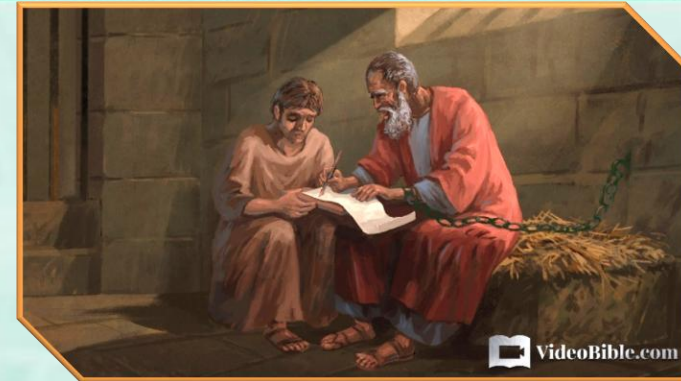

ПАВЛО І КОЛОСИ

«як ви навчилися від Епафраса, нашого улюбленого співробітника, який є вірним служителем Христа для вас» (Colosenses 1:7 Колосян 1:7)

Епафрас був супутником Павла під час його ув'язнення в Римі (Флм. 23). Уродженець Колос (Кол. 4:12), саме він приніс Євангеліє цьому місту (Кол. 1:7). Колоси були містом у провінції Фрігія, поблизу Лаодикії та Геріаполіса, де також проповідував Епафрас (Кол. 4:13). У ньому проживало велике єврейське населення. Одним із найвидатніших юдеїв, які там жили, був Филимон, співробітник Павла, в домі якого збиралася церква (Флм. 1-2). Один із рабів Филимона, Онисим, утік до Риму, де прийняв Ісуса через Павла (Флм. 10-11). Повернувши Онисима його господареві, Павло показав, якими мають бути стосунки між господарями та рабами, або начальниками та підлеглими

ЦЕРКВИ У ФИЛИПАХ І КОЛОСАХ

«Павло та Тимофій, раби Ісуса Христа, усім святим у Христі Ісусі, що знаходяться у Філипах, з єпископами та дияконами» (Філіп'ян 1:1)

Вступ послань до Филип'ян та Колосян, які дуже схожі, показують нам два важливі аспекти (Фил. 1:1; Кол. 1:1-2)

В очах Бога члени церкви є святими та вірними, незважаючи на свої помилки.

У церкві існує порядок, де деякі його члени мають більше влади та відповідальності, ніж інші:

Павло — апостол, лідер вищого рівня

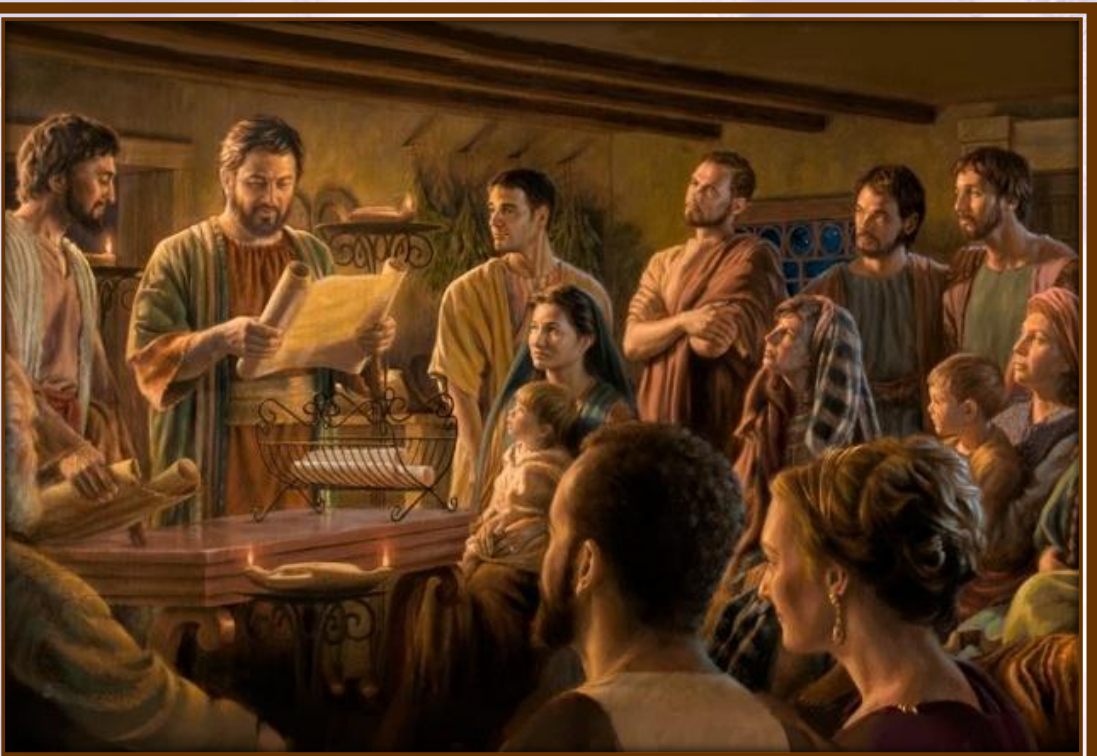
Тимофій — його співробітник (пастор)

Єпископи – це місцеві провідники (старійшини)

Диякони керують церквою

З в'язниці Павло дякує филип'янам за допомогу, яку вони йому надіслали (Фил. 4:18).

До колосян він посилає своїх співробітників, щоб потішити їх (Кол. 4:7-9).

«Давайте на мить розглянемо досвід Павла. Апостола було ув'язнено та закуто в кайдани саме тоді, коли його робота здавалася найбільш необхідною для зміцнення стражденної та переслідуваної церкви. Але це був момент, коли Господь діяв, і перемоги, які він здобув, були дорогоцінними. Коли здавалося, що Павло не може зробити менше, істина знайшла свій шлях до царського палацу. Не майстерні проповіді Павла перед цими видатними людьми, а його кайдани привернули їхню увагу. Через своє ув'язнення апостол перетворився на переможця для Христа. Терпіння та смирення, з якими він пережив своє тривале та несправедливе ув'язнення, спонукали цих людей оцінити характер апостола».